

som der har været noget Betænkeligt ved, men som er bleven Udvalgets Kjæledægge, og som det særlig har anbefalet til at faae Indfødsret, og det er flere Gange stet saaledes, at det er indkommet ved en saadan Behandling i Folkethinget og derfra er gaaet til eneste Behandling i det andet Thing. Dette er en Abnormitet, som det forekommer mig ikke burde finde Sted, og jeg vil af den Grund og uden Hensyn til det Spørgsmaal, som jeg tilstaar, jeg endnu ikke fuldstændig er trængt ind i, om Forsalden eller Halvforsalden bør udelukke fra Indfødsret, stemme imod Vædringsforslaget. Jeg vil forøvrigt sige, at efter min Mening maa Kongen anses berettiget til at stadfæste en saadan Lov partielt. Det er min Mening. Den Omstændighed, at de vedkommende Personer ere sammenfattede i et sælles Lovforslag, er Noget, der gjøres af Besvæmmelighedshensyn, men det betager ikke for den Enkeltes Vedkommende den Karakter, som det grundlovsmæssig skal have, nemlig en særskilt Lov for hver Enkelt, og jeg vil derfor anse det for ikke udelukket, at der kan finde en partiel Stadfæstelse Sted af en saadan Lov af Kongen.

Indenrigsministeren (Skeel): Med Hensyn til de Udtalelser, vi nys hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Iste Valgkreds (Kimestad), skal jeg kun bemærke, at det ikke er Tilfældet, som han syntes at antage, at Regjeringen oftere har indstillet til Sanktion, til Stadfæstelse, Love, hvor det Tilfælde forelaa, at der ved Behandlingen i dette Thing var indført nye Inddivider paa Indfødsretsloven. Det er kun stet to Gange. Det er stet, hvad jeg tidligere har havt Leilighed til at nævne, nemlig ligeoverfor et Extrapostbud, en Svenster, som hed Hylander, og hvem det i særlig Grad maatte berøre ulykkeligt, dersom han ikke kunde avancere til Postbud. Altsaa hans økonomiske Forhold og andre Forhold gjorde, at man havde Medlidenskab med ham, og da gik Landsthinget ind paa at optage det her opstillede Vædringsforslag, men med det udtrykkelige Forbehold, at det maatte anses for at være en ekstraordinær Fremgangsmaade. Anden Gang var det ligeoverfor et Barn eller to Børn af Ritmester Düring-Kostenfranz, og det stete dengang af Hensyn til, at Manden formentes at have særlige For-tjenester af den danske Sag i Slesvig. — Ligeoverfor den ærede Ordfører skal jeg nu, da min Stemme ikke vil slaa til mere, udtale mig ganske kort, men der faldt et Par Ord, som jeg ikke kan undlade at lade staa umodsagte. Naar det ærede Medlem nu

atter fremdrog sin Forundring over, at jeg i mit Svar til det ærede Udvalg havde udtalt, at det ikke laa Regjeringen særlig paa Sinde, om dette Lovforslag blev fremmet eller ikke, at det var Noget, man maatte overlade til Udvalgets egen Omfjorg, saa vil jeg sige, at dette Udtryk naturligvis noget har faaet Karakter efter den Maade, hvorpaa Udvalget har stillet sig ligeoverfor Ministeriet, men at jeg desforuden fastholder denne Yttring, idet det nemlig ikke forekommer mig forunderligt, at Regjeringen ikke har den samme Interesse for at gennemføre et Lovforslag, som kun angaar at hve en personlig Begunstigelse til en Del fremmede af Staten ikke særlig fortjente Folk, som Lovforslag, der angaa Almindeligheden eller almindelige Foranstaltninger; det synes jeg ikke er forunderligt. Det ærede Medlem mente, at de fornødne Oplysninger forelaa allerede for den Iste September. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem deri, og det ærede Medlem maa dog vistnok overlade til Regjeringen selv at bestemme, om de Oplysninger ere komne tilstede, som den anser fornødne til at kunne optage den paagældende Person paa Forslaget. Her søger Regjeringen ved sin Skrivelse af 4de September, tror jeg, Oplysninger om de Grunde, som have været de to Medlemmer af Byraadet til at stille sig saaledes, at de ikke vilde anbefale den Vedkommende. Det kunde jo dog virkelig være muligt, at de Grunde kunde være af en temmelig stor Vægt ved Afgjørelsen af Sagen, naar man fik dem at vide. Naar det ærede Medlem mente, at Rigsdagen, eller dette Thing ialtsald, ikke forlangte, hvad jeg havde sagt, en positiv Anbefaling af Byraadet, men at man meget mere saae hen til den almindelige Opfattelse af Personens Forhold, som fremgik af de øvrige Oplysninger, der forelaa om ham, saa har jeg vel bemærket, at der er kommet en saadan Udtalelse i den foreløbige Betænkning, men jeg maa dog sige, at det er Noget, der ikke er vedtaget i selve Rigsdagen. I Udvalgets Betænkning i Landsthinget, som er tiltraadt af dette Thing, staaer noget ganske Andet. Det skal jeg nu oplæse. Der staaer nemlig, at Landsthingsudvalget lægger stor Vægt paa, at der „i intet Tilfælde (saafremt Ansøgerne ikke, som de Militære, staa udenfor en egentlig Kommunalforbindelse) bør savnes vedkommende Kommunalbestyrelses, om end almindelig udtrykte, saa dog positive Anbefaling; nu bestaaer den i Motiverne paabe-raabte Anbefaling undertiden i den blotte Erklæring, at Intet vides at være til Hinder for det Ansøgte; i et enkelt Tilfælde i nær-værende Lovudkast paaberaabes alene Over-